

پرده نقره‌ای

«نان مقدس» به بخش مسابقه جشنواره «ایدفا» راه یافت

فیلم مستند «نان مقدس» به کارگردانی زنده یاد «حجیم ذبیحی» و تهیه کنندگی «تورج اصلانی»، به بخش مسابقه سی و سومین دوره جشنواره بین‌المللی فیلم مستند آمستردام «ایدفا» در کشور هلند راه پیدا کرد. به گزارش روابط عمومی مرکز گسترش سینمای مستند و تجربی، مستندان مقدس Holy Bread که آخرین اثر رحیم ذبیحی مستندساز فقید کرداییان است، در نخستین حضور بین‌المللی خود به نمایندگی از سینمای ایران در بخش رقابتی فیلم‌های مستند نیمه بلند سی و سومین دوره جشنواره بین‌المللی فیلم مستند آمستردام-ایدفا IDFA هلند به نمایش درمی‌آید.

جشنواره ایدفا معتبرترین جشنواره مستند جهان به‌شمار می‌رود که طی روزهای ۲۶ آبان تا ۱۶ آذرماه ۹۹ (۱۶ نوامبر تا ۶ دسامبر ۲۰۲۰) در شهر آمستردام هلند برگزار می‌شود.

فیلم کوتاه ایرانی مسافر اسپانیاشد

فیلم کوتاه «زنگ تفریح» به کارگردانی نوید نیکخواه آزاد به هفتمین دوره جشنواره فیلم کوتاه «حقوق بشر... حرکت» در اسپانیا راه یافت. به گزارش ایسنا، جشنواره فیلم کوتاه «حقوق بشر... حرکت» از سال ۱۳۹۳ آغاز به کار کرد و آثار برگزیده خود را با موضوع حقوق بشر سالانه به نمایش می‌گذارد. فیلم کوتاه «زنگ تفریح» با نام اسپانیایی «El Recreo» که با نگاهی به ماجرای «دختر آبی» به تصویر کشیده شده، درباره سحر، دانش آموز ۱۷ ساله است که می‌خواهد در طول زنگ تفریح و با یاری سه دوست خود، مخفیانه از مدرسه خارج شود و برای تماشای مسابقه فوتبال میان دو تیم استقلال-العین به ورزشگاه آزادی برود. هفت فیلم کوتاه برگزیده، روز جمعه ۱۶ آبان در مرکز نمایشی «Teatre del Rava» به نمایش در می‌آید. این رویداد توسط «گروه محلی کاستلین»، زیر مجموعه‌ای از «عفو بیسن الملل»، ترتیب داده شده است. فروش جهانی «زنگ تفریح» به عهده شرکت اسپانیایی «FeelSales» است.

«جایی برای فرشته‌ها نیست» در قاره سیاه

فیلم مستند «جایی برای فرشته‌ها نیست» به کارگردانی «سام کلاتنری»، موفق به کسب جایزه ویژه بنیاد سفیناز SAFINAZ در جشنواره فیلم‌های ورزشی «کنیا» شد. به گزارش روابط عمومی مرکز گسترش سینمای مستند و تجربی، در سومین دوره جشنواره فیلم‌های ورزشی «کنیا» که از ۸ تا ۱۰ آبان ۹۹ در شهر نایروبی برگزار شد، فیلم مستند جایی برای فرشته‌ها نیست به کارگردانی سام کلاتنری و تهیه کنندگی حامد شکیبانیا و محسن شاه‌محمد میراب، موفق به کسب جایزه ویژه بنیاد SAFINAZ این جشنواره شد. جایی برای فرشته‌ها نیست مستندی درباره تیم ملی دختران «اسکیت‌هاکی» ایران و مشکلات پیچیده آنان در راه مسابقات آسیایی کره جنوبی است که ورزش، بهانه‌ای برای وارد شدن به زندگی این دختران شده است.

سفر و زندگی «کنیا» شد. به گزارش روابط عمومی مرکز گسترش سینمای مستند و تجربی، در سومین دوره جشنواره فیلم‌های ورزشی «کنیا» که از ۸ تا ۱۰ آبان ۹۹ در شهر نایروبی برگزار شد، فیلم مستند جایی برای فرشته‌ها نیست به کارگردانی سام کلاتنری و تهیه کنندگی حامد شکیبانیا و محسن شاه‌محمد میراب، موفق به کسب جایزه ویژه بنیاد SAFINAZ این جشنواره شد. جایی برای فرشته‌ها نیست مستندی درباره تیم ملی دختران «اسکیت‌هاکی» ایران و مشکلات پیچیده آنان در راه مسابقات آسیایی کره جنوبی است که ورزش، بهانه‌ای برای وارد شدن به زندگی این دختران شده است.

عزت‌الله جامعی ندوشن درگذشت

عزت‌الله جامعی ندوشن بازنکر و کارگردان سینما صبح دیروز بر اثر ایست قلبی درگذشت. جامعی ندوشن مدرس دانشگاه در دو رشته تهیه‌کنندگی و مدیریت تولید بود. وی فعالیت حرفه‌ای بازیگری را سال ۱۳۶۶ در سینما و تلویزیون ایران آغاز کرد و سپس به کارگردانی و تهیه‌کنندگی نیز مشغول شد. کروکودیل ساخته مسعود تکلور، جان سخت ساخته علی اکبر ثقفی، تب ساخته رضا کریمی، فیلا تلفی به کارگردانی اسماعیل رحیم‌زاده و دختر کنار مرداب ساخته علی زک‌ان از جمله آثار سینمایی جامعی ندوشن در مقام تهیه‌کننده بودند.

اندازه‌های خوب عمل کرده که ارزش وقت شمارا داشته باشد. داستان درباره یکی از اعضای کنگره است که می‌خواهد یک بار دیگر در انتخابات جدید سرسخت و خطرناک جلوه‌ی سبزی می‌شود. فیلم «کمپین» به کارگردانی جی روچ در سال ۲۰۰۸ به اکران درآمد و با فروش ۱۰۴ میلیون در گیشه، و برای انتظارات همه‌ظاهر شد. زک گالیفیناکیس، ویل فرل، کاترین لائلسا، دیلان مک‌درموت، جیسون سودیکیس، سارا ایبکر، جان لیسگو، بریان کاکس، و دن اکرویداز جمله بازیگرانی هستند که در این فیلم حضور یافته‌اند.

تغییر بازی

فیلم «تغییر بازی» بر اساس کتابی به همین نام اثر جان هیلمن ساخته شده و وقایع آن حول محور انتخابات ریاست جمهوری آمریکا در سال ۲۰۰۸ می‌چرخد. این فیلم جوایزی به‌شماره در گلدن گلوب، امی، و به‌دست آورد.

بهبتر بود این فیلم یک

ملودرام باشد با تاکید بر وجوه مختلف شخصیت

آبان، اما وسوسه پر سه

میان مضامین مختلف این

روزها، سازندگان را ترغیب

کرده چیزی بسازند، شبیه

به آتش شله قلمکارانه این

است و نه آن

«آبان» و روابط عاطفی دارد، مجید که به میدان می‌آید انگار گره از کار آبان باز می‌شود. در واقع انگار بهتر بود این فیلم یک ملودرام باشد با تاکید بر وجوه مختلف شخصیت آبان، اما وسوسه پر سه میان مضامین مختلف این روزها، سازندگان را ترغیب کرده چیزی بسازند، شبیه به آتش شله قلمکارانه این است و نه آن. نه ملودرام قدرتمندی دارد و موفق انگیزه‌های کاراکترهای مختلف را در حد سریال‌های ترک و کلمبیایی تقلیل می‌دهد. آبان اگر سرخورده و زخمی و زخمی ست، چون فرزندش را از دست داده، به اینجا رسیده! خبر اگر دلیل ساخته شدن چنین کاراکتری این است، چرا دور بین انقدر در میان معضلات ریز و درشت جامعه پر سه می‌زند؟ چرا نزدیک آبان نمی‌ماند؟

اگر رقیب کاری، کینه جو، ۲۰ سال پیش آبان را دارد و اگر اصلا همسر فعلی او را یک بچه تهرونی (با لحن تمسخرآمیز) می‌داند، چرا روایت چیزهای بیشتری از او در اختیار ما نمی‌گذارد، تا انگیزه‌ها را آدم‌های داستان را بیشتر و بهتر درک کنیم؟ اصلا اگر کنه‌ی تمام روابط حول کاراکتر آبان است، چرا انقدر ملودرام فیلم کو است؟ خصوصاً این که چنین پایدانی برای فیلم تعریف شده، که البته شخصاً پایان آن را دوست داشتم و اصلاً همین که برای «میدواری» شناسی قائل شده بود، به دل می‌نشست. اما خب حتی چنین پایدانی هم انگار تاکید بر موجودیت

مساله شیوع اعتیاد، گسترش حرص و از طمع در میان اقشار مختلف و چیزهایی از این قبیل بپردازد که از بس تکرار شده، تکراری نشان می‌دهد. یک دلیل فرامتنی هم در این میان وجود دارد، این که سینمای ایران تلاش کرده زبان و تفکر انتقادی داشته باشد، اما مشکلات داتما و هر روز بیشتر ریشه می‌دواند نوعی از سر شدگی نسبت به طرح مشکلات در میان اقشار مختلف جامعه وجود دارد، گیریم که اصلا فیلمی درباره حقوق زنان حرف‌هایی داشت، وقتی آن چه به گوش نرسد، فریاد است، خب چه منطقی دارد پای این فیلم هانشتن؟

حالا اگر داستان فیلم هم انسجام نداشته باشد که بد از بدتر! از این بدتر آن که فیلمساز این همه طرح مساله کرده و در واقع به هر معضلی نوک زده، اما در یک سوم پایانی تمام انگیزه‌های کاراکترهای مختلف را در حد سریال‌های ترک و کلمبیایی تقلیل می‌دهد. آبان اگر سرخورده و زخمی و زخمی ست، چون فرزندش را از دست داده، به اینجا رسیده! خبر اگر دلیل ساخته شدن چنین کاراکتری این است، چرا دور بین انقدر در میان معضلات ریز و درشت جامعه پر سه می‌زند؟ چرا نزدیک آبان نمی‌ماند؟

اگر رقیب کاری، کینه جو، ۲۰ سال پیش آبان را دارد و اگر اصلا همسر فعلی او را یک بچه تهرونی (با لحن تمسخرآمیز) می‌داند، چرا روایت چیزهای بیشتری از او در اختیار ما نمی‌گذارد، تا انگیزه‌ها را آدم‌های داستان را بیشتر و بهتر درک کنیم؟ اصلا اگر کنه‌ی تمام روابط حول کاراکتر آبان است، چرا انقدر ملودرام فیلم کو است؟ خصوصاً این که چنین پایدانی برای فیلم تعریف شده، که البته شخصاً پایان آن را دوست داشتم و اصلاً همین که برای «میدواری» شناسی قائل شده بود، به دل می‌نشست. اما خب حتی چنین پایدانی هم انگار تاکید بر موجودیت

عاطفی و با عادت زده میان آبان و مجید همسرش است، بدون هیچ گذگاری خاصی. مجید همراه آبان در تمامی جمع‌های مردانه حضور دارد، به نوعی پشتیبان اوست، اما این حضور، جنسی حداقلی و کمینه دارد. در خانه هم دیالوگ‌های کم و تقریباً غیبت «مهر»، چیزهایی است که داریم و می‌توانیم احتمالاً تفسیر کنیم که او از خیل رو به راه نیست. از آن طرف منوجه می‌شویم که آبان در موقعیت شغلی‌اش در یک موقعیت پرریسک قرار دارد و با جاه طلبانه و پر تلاش، دو گزاره را به مخاطب ثابت می‌کند که برای اثبات خودش بسیار پرتوان است، اما از طرفی در موقعیت با همه با هیچ قرار دارد.

در این میان، موقعیت مسلط مردانه‌ی شغلی که در داستان ترسیم شده، موقعیت پر تنش و پر ماجرای کارگران زن، مسائلی است که به صورت پراکنده و غیرهمگن در فیلم گنجانده شده. یعنی رفت و برگشت‌های چون بی‌پناهی زنان کارگر، تضعیف نهاد خانواده،

شمالی که مسئولیت کارگرانی را بر عهده دارد که کارشان بر تقال چینی است، او با باغدار قرارداد می‌بندد و مسئولیت بر تقال چینی باغات را در بازه‌های زمانی مشخص بر عهده می‌گیرد. از طرفی به باغدار تعهد می‌دهد و از طرفی هم مسئولیت ساماندهی و هدایت کارگران را بر عهده دارد. نقش آبان را هدیه تهرانی بازی می‌کند با سمیایی سردتر از همیشه. این بار سردی البته نشات گرفته از یک زانگی قدرتمند و با غرور و کنش مندی زنانه نیست، اینجاست که انگار حاکی از یک کمبود، خلا یا چیزی شبیه این است. تهرانی در واقع جنس دیگری از سردی را اجرا می‌کند، البته بالمان‌هایی و ام‌گرفته‌ها از آثار دیگرش که حتی برخی از آن‌ها مثل وانتش را برخی کاربران شبکه‌های اجتماعی سوزده هم کرده بودند و طعنه زده بودند که این یادآور «هم‌گناه» است، جایی که هدیه تهرانی باز هم یک زن راننده وانت بود!

در هر صورت آن چه که ما از یک سوم ابتدایی داستان می‌بینیم، یک رابطه سرد

ایمان عبدلی

روزهای نارنجی فیلم گندی است، اگر بی‌تعارف و بدون بازی با کلمات بخواهیم فیلم را توصیف کنیم، شاید بزرگترین ضعفش این باشد که به راحتی می‌توان ۲۰ دقیقه از آن را حذف کرد، بدون آن که اتفاق خاصی بیفتد. این به معنای دقیق تر نشان از آن دارد که خط سیر داستان و یا ساختمان فیلمنامه، مصالحی دارد که اضافه کار گذاشته شده و یا در جای مناسب خرج نشده، در واقع اضافاتی دارد و کمبودهایی هم. چنین ساختمان یا محصولی در نهایت منسجم نشان نمی‌دهد، شلخته است و حوصله مخاطب را هم برمی‌برد. من یادداشت را با صراحت شروع کرد و در واقع این «ادعا» را مطرح کردم که فیلم کند و شلخته است و حرفش را با اناطاف وقت می‌زند، در ادامه سعی می‌کنم با ذکر مثال و مصداق، ادعایم را ثابت کنم. آبان، زنی ست ساکن یکی از شهرهای

چند فیلم مشهور درباره انتخابات آمریکا

رئیس جمهور آمریکا

این فیلم به کارگردانی راب راینر در سال ۱۹۹۵ اکران گردید و موفق شد در بخش بهترین بازیگر مرد در فیلم کمدی یا درام مراسم گلدن گلوب نامزد دریافت جایزه شود. فیلم نامه این اثر آرون سور کین نوشته است. آنت بنینگ، مایکل داگلاس از جمله ستارگان فیلم سینمایی «رئیس جمهور آمریکا» هستند.

سگ راجنبان

سگ راجنبان به کارگردانی بری لویسون در سال ۱۹۹۷ اکران گردید و نامزد دریافت جایزه اسکار بهترین بازیگر نقش اول مرد، جایزه اسکار بهترین فیلمنامه اقتباسی، جایزه گلدن گلوب بهترین مرد فیلم کمدی یا درام، جایزه گلدن گلوب بهترین فیلم سینمایی کمدی یا درام، جایزه بهترین فیلمنامه اقتباسی و بسیاری جوایز دیگر شده است. این فیلم حول محور یک انتخاب حساس است که در بدترین زمان ممکن یک سری رسوایی و فسادان راه‌بنا بودی می‌کشاند. جالب است که مدتی پس از اکران فیلم، ماجرای رسوایی بیل کلینتون و مونیکا لویسکی هم اتفاق افتاد.

انتخابات

مخاطبان با شاهکار الکساندر پین متوجه می‌شوند که حتی انتخابات دانش آموزی هم می‌تواند به فساد و خشت و انواع و اقسام مسیرهای اشتباه کشیده شود. فیلم در سال ۱۹۹۹ اکران و

نامزد

بیل مک کی زمانی که هیچ سررشته‌ای از کشورداری و سیاست‌های کلان ندارد، توسط یک مأمور دموکرات وارد کمپین ریاست جمهوری می‌شود. رابرت دفورد، پیتر بویل، دن پورتر، ملوین داگلاس، مایکل لائو، آلن گل فیلد، کوئین کی ردکر، موگین اپتن و کارن کارلوس از جمله بازیگران این فیلم هستند که در سال ۱۹۷۲ راهی سینماها شد.

همه مردان رئیس جمهور

یکی از بهترین آثار سیاسی تمام دوران است که در آن رابرت دفورد دو داستان هافمن بازی می‌کند. هر گاه درباره فیلم‌های سیاسی حرف می‌زنیم، نمی‌توانیم «همه مردان رئیس جمهور» را فراموش نکنیم. این فیلم به کارگردانی آلن جی پاکولاد در سال ۱۹۷۶ اکران و در هشت بخش مراسم اسکار نامزد شد و در نهایت چهار تایی آن‌ها را برد.

در خط آتش

این تریلر واکنش سیاسی به کارگردانی ولفگانگ پترسن مورد تحسین بسیاری از منتقدان بوده و نامزد دریافت جایزه اسکار بهترین بازیگر نقش مکمل مرد، بهترین فیلم غیراقتباسی، بهترین تدوین فیلم و بسیاری جوایز دیگر شده است. کلینت ایستوود، جان مالکوویچ، نه روسو، دیلان مک‌درموت، گری جان فرد تامپسون، جانی ماهونی، توبین بل، وکلاید کوستاسودر فیلم سینمایی «در خط آتش» به بیانی نقش پر داخته‌اند.

سینمای سیاسی، سیاست سینمایی

چند فیلم مشهور درباره انتخابات آمریکا

انتخابات ایالات متحده آمریکا از جهات مختلفی برای مردم دنیا مهم است و هر چقدر هم با این کشور در تنش و مجادله باشیم، باز هم نمی‌توانیم به نتیجه انتخابات آن توجه نکنیم. انتخابات ریاست جمهوری ایالات متحده در روز ۳ نوامبر (۱۳ آبان) برگزار می‌شود و مدت‌ها پیش تب‌رای گیری و انتخاب مردم بالا گرفته است. در همین راستا اقتصاد داریم چند فیلم برتر هالیوودی با مضامین انتخابات را به شما معرفی کنیم.

کاندیدای منجوری

این تریلر روان‌شناختی با محوریت جنگ سرد شامل برخی از ستارگان بزرگ هالیوود در دوران خود است؛ فرانک سیناترا، آنجلا لنسور، لارنس هاروی، جنت لی، جیمز گرگوری، هنری سیلوا و لزی پریش از جمله هنرپیشگان فیلم سینمایی «کاندیدای منجوری» هستند.

بهترین مرد

داستان ویلیام راسل (منشی سابق کاخ سفید) و جو کانتول (سنااتور آمریکایی) را روایت می‌کند، گرچه این تلاش‌ها انقدر شدید و جنون‌آمیز می‌شود که هر دو بیه کارهای باورنکردنی و سواول برانگیزی دست می‌زنند. هنری فوندا، گور ویدال، کلیف رابرتسون، لی تریسی، ادی آدامز، مارگارت لیتون، شلی برمن، جین ریمنون، و آن سوتورن از جمله ستارگان فیلم هستند.